

ଟେବୁଲ ଉପରେ ବିତାବନ୍ଧା ପାଞ୍ଚଶହ ଟଙ୍କା ଭେଟି;

ଦାରୋଗା ପଛୁଛି ଚିଠି:

ପଠାଇବା ପ୍ରାନ୍ତଲୁଗାରୁ ଚିନାରା ରେଡି-

କାଲି ରାତି ଅଧରେ ପାଖ ଗାଁରେ

ଚାଲିଥିଲା ତାଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ବୈଠକି ।

ଧାର୍ଯ୍ୟହେଲା; ନିପାତ କରିବେ ଗୋଡ଼ି

ଓ ଗୋଡ଼ିଦାରଙ୍କୁ,

ମହାଜନି ଓ ମହାଜନଙ୍କୁ,

ମୁନାପା ଓ ମୁନାପାଖୋରଙ୍କୁ ।

ବାରୁ ବଞ୍ଚାଅ ଏମାନଙ୍କ ଆତଙ୍କୁ ।

ସେମାନେ ବାନ୍ଧିଛନ୍ତି ମେଣ୍ଟ;

କାହାକୁ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରୁ ନାହିଁ,

କୋଠିଆ ଚାକର, ଭଣଜା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଦାରୋଗା ଲେଖୁଛି ରିପୋର୍ଟ

ନାଗଭୂଷଣ ମସ୍ତବତ ଡାକୁ;

ଲୋଡ଼ା ପାଞ୍ଚଶହ ରାଇଫଲ୍

ସେମାନଙ୍କୁ କାରୁ କରିବାକୁ ।

ଡାକୁ ନାଗଭୂଷଣ ଫଟେ

ଥାନାର କାନ୍ଥରେ ଝୁଲେ;

ପାଞ୍ଚସହ ରାଇଫଲ ମୁନ

ଘେରାଉ କରେ ଆଦିବାସୀ ପଲ୍ଲୀ;

ପାହଡ଼ୁ ପାହାଡେ ଘୁରିବୁଲେ ।

ଆସାମୀ ଗ୍ରେସ୍ତାର ହୁଏ

ବିଚାର ଚାଲେ ମାସ ମାସ

ରାନ୍ଧ ହୁଏ ଫାଶି

ଦୋଷ ତା'ର ଗୁରୁତର

ସେ ଚାହିଁଥିଲା ଶୋଷଣର ଶେଷ;

ଏ ଜଗତେ ରହିବେନି କେହି ଉପବାସ ।

ଉକ୍ତା ପରଜା ଜମି ମାଣେ ଦୁଇପାଆ

ମାଣକେ କରେ ଲଙ୍କା ବିରି,

ବାକିତକ କରେ ମାଣ୍ଡିଆ;
ହସି ସେ ଦେଲା ଶୁଣି ସେ ରାୟ,
ହସିଦେଲା ସେ ବେପର ବାଏ ।

କହିଲା: ସରକାରଟା ବୋକା,
କାରଣ,
ସେ ନାଗଭୂଷଣ
କଦାପି ନୁହେଁ; ନାଗଭୂଷଣ ପକ୍କା ।

ଅସଲି ଯିଏ ଅସଲି ପଙ୍କା
ହଳଦିମଖା ନାଗର ବଜା,
ତାକୁ ଧରି କେଲାର ପୁଅ ଜନମି ନାହିଁ ନାହିଁ-
ସିଏ ରହିଛି ବିଲମ୍ବଳରେ ପାହତ ବନ ଛାଇ
ସିଏ ରହିଛି ପାଣି ପବନେ ବିଜୁଳି ପରି ଗତି,
ଶୋଷଣ ଶିରେ ମରଣେ ଚୋଟ
ମାରିବ ସେ ତ, ଯିବନି କେବେ ହଟି ।

ସେ ରହିଛି ଚାଳିଆ ଘରେ ଅଳିଆ ତଳେ ତଳେ
କାଳିଆ ଦେହ ମସିଆ ଲୁଗା ଜନତା ମେଳେ ମେଳେ;
ନାଗଭୂଷଣ ନୁହେଁରେ କେହି-ଆମରି ମୂଳ ଭାଷା
ତା'ଠାରେ ପୁଟେ ଦଳିତ ପ୍ରାଣ ଦଳିତ ଜନ ଆଶା ।
ନାଗର ବଜା ଲହୁରେ ଆମ ନାଟେ
ଗହୀର ବିଲୁ ତେରୁ ଟାଣି ଅବୀଜ ଯେତେ ବାଛେ ।

ବାଲୁଙ୍ଗା ବଛା ଚାଲିବ ଏଥୁ ସାଗର ଢେଉ ଭଳି
ବାନ୍ଧୁଆ ଯେତେ ଆଇନ୍ ବାଡ଼ , ଆଶୁଆ ମିଳିଚାରି
ବାଲୁଙ୍ଗାବଛା ଚାଲିବ ଏଥୁ ସାଗର ଢେଉ ଭଳି ।

ମକ୍ରାମ୍ । ରାତିରେ ଟେବୁଲ୍ ଭାଙ୍ଗେ,
ଦିନରେ ବିକେ ରୁଟି;
ରାସ୍ତା ପରେ ଅକସ୍ମାତେ ମୋତେ ସିଏ ଭେଟେ
ପଚାରିଲା, 'କମ୍ବେତ ନାଗକୁ ହୁକୁମ୍ ହେଲା ଫାଶି?'

ଉତ୍ତର ତା'ର ଲୋଡ଼ା ନଥିଲା;

ସ୍ବପ୍ନ ଛାଡ଼ି ପଡ଼ୁଥିଲା ଫାଟି ।

କାବ୍ୟକୃତି - ପୁନଶ୍ଚ

ନାଗଭୂଷଣ

କବି ରଘୁନାଥ ଦାସ

ସେ କହିଲା ଇଚ୍ଛାହୁଏ ବାବୁ,

ଭାଙ୍ଗି ଜେଲ୍ ଭାଙ୍ଗି ସେଲେ

ଝାଡ଼ର ମୁହେଁ ବସାଇ ଶକ୍ତ ମୁଥ୍

ଛିନ୍ଲିଅନ୍ତି ହାମ୍ବର ନେତା, ହାମ୍ବର ସାଥୀ ।

ଲଞ୍ଜିଆମ୍ବା କାନ୍ଧରେ ପିଟିଦେଲା ମଥା

ନାଗୁ ମୋର ପାଣିହେବ; ନିଅର୍ଥ ଆଉ ବଂଚିବାଟା;

ନାଗୁ ମୋର ନୁହେଁ ଖୁନି, କରିନି ମର୍ତ୍ତର

ଏତେ ଖାଲି ଅବିଚାର ସୈତାନି ଅର୍ଡ଼ର

ନାଗୁ ମୋର ଭଲ ପାଏ ମଣିଷ ସଭିଙ୍କି,

ଅନାହାରେ ଉପାସିଆ ଯେତେ ଦୁଃଖୀରଙ୍କି,

ଭଲପାଏ ହାତମାଳ ମେଳନ୍ତି ମଢ଼ିଆ

ଆଦିବାସୀ ପିଲାଠ

ଭଲପାଏ ମଜଦୁର, ମୋ ପରି କୁଳଟା

ଅପରାଧ ତା'ର ଏକା ଭଲପାଇବାଟାଠ

ନା , ନା କଳାକାହ୍ନୁକୁ ମୋ ମାରିବ କିଏ ସେ?

ଲଞ୍ଜିଆମ୍ବା ଆତ୍ମା ରଚେ ଅତୁଟ ବିଶ୍ବାସଠ

କାବ୍ୟକୃତି - ପୁନଶ୍ଚ

ନାଗଭୂଷଣ

କବି ରଘୁନାଥ ଦାସ

ନାଗଭୂଷଣ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହେଁରେ, ସେ ଏକ ଆମ ଶକ୍ତି;
ପ୍ରକୃତିର ଏକ ରହିମତ ସ୍ରୋତସ୍ୱତୀ ନଈ;
ହେ ଦାରୋଗା ହେ ହାକିମ , ହେ ଶାସକ,
ବୃଥା ତୁମ ଆସ୍ଥଳନ, ବୃଥା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ,
ତୁମେ ବିକୃତିର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ତାଳପତ୍ର ସିପାହୀ
ତୁମେ ତାକୁ ନିଃଶେଷ କରିପାର ନାହିଁ,
ସେ ସାଗର ପରି ପରିବ୍ୟାପ୍ତ,
ସୃଷ୍ଟିପରି ଓଜସ୍ବିନୀ ।

ସେ କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ଖତମ କରିବ, ଖତମ
ଖତମ କରିବ ତୁମର ଗୋଟି ପ୍ରଥା,
ମହାଜନୀ, ମୁନାପାଖୋରି ଓ ହୃଦୟହୀନତା ।
ଖତମ କରିବ ସେ ତ ସବୁରି ପ୍ରତିକ
ଗୁରୁମୂର୍ତ୍ତି , ରାୟଗୁରୁ, ଆପେୟା
ଓ ଗୁଲ୍ଲାମ୍ ଅଲିକ୍-

ଖତମ କରିବ ସେମାନଙ୍କ ପୋଷା ଦଳାଲ୍-

କାବ୍ୟକୃତି - ପୁନଶ୍ଚ

ନାଗଭୂଷଣ

କବି ରଘୁନାଥ ଦାସ

ଗ୍ରାମ ପୋଲିସ, ଥାନାଦାର ଦାରୋଗା,

ମିଲିଟାରି ଓ ଜଜ୍‌ସାହେବମାନଙ୍କୁ

ଇତିହାସ ଗତିଧାରାର ଏହା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ପରିଣାମ

ହିସାବ ନିକାଶର ଏହା ଶେଷଫଳ

ଜଟିଳ ଅଙ୍କର ଏହା ସରଳ ଉତ୍ତର;

ଜ୍ୟାମିତିକ ପ୍ରତିପ୍ରାଦ୍ୟରେ ଏ ଯ. ପ୍ର ଆ